

3) Er artikel 21g, stk. 2, første led, i lov nr. 241/1990 som fortolket i den forvaltningsretlige praksis, sammenholdt med pligten til at begrunde forvaltningsakter, som fastsat i artikel 3 i lov nr. 241/1990 og i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, som fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, forenelig med artikel 1 i lov nr. 241/1990 om forvaltningens pligt til at anvende EU-rettens principper, og er det følgelig foreneligt og tilladt, at forvaltningen anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter den har mulighed for først at fremkomme med begrundelsen under retssagen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29. juni 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm mod TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Sag C-316/12)

(2012/C 295/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. Sebastian Guevara Kamm

Sagsøgt: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, litra j), i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ for så vidt angår de deri omhandlede »rimelige grunde« fortolkes således, at »rimelige grunde« kun kan være grunde, som er knyttet til passagerens person, og som bringer lufttrafikkens eller andre passagerers sikkerhed i fare eller berører øvrige offentlige eller kontraktmæssige interesser, eller kan »rimelige grunde« også være øvrige grunde, der ikke har forbindelse til passageren, som for eksempel særlige tilfælde af force majeure?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/af 11.2.2004, EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 5. juli 2012 — E.On Energy Trading SE mod Agenția Națională de Administrare Fiscală og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Sag C-323/12)

(2012/C 295/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.On Energy Trading SE

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en afgiftspligtig person med hovedsæde i en anden EU-medlemsstat end Rumænien, som med henblik på moms har udpeget en fiskal repræsentant i Rumænien i medfør af bestemmelser i national ret, som var gældende inden Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, anses for en »afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet« som omhandlet i artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF⁽¹⁾ af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet?
- 2) Udgør kravet om, at den juridiske person ikke er momsregistreret, jf. artikel 147b, stk. 1, litra a), i lov nr. 571/2003 om skat, som gennemfører direktivets bestemmelser, en yderligere betingelse udover dem, der udtrykkeligt er foreskrevet i [ottende direktivs] artikel 3 og 4, og i bekræftende fald, er en sådan yderligere betingelse tilladt i lyset af direktivets artikel 6?
- 3) Har bestemmelserne i [ottende direktivs] artikel 3 og artikel 4 direkte virkning, eller giver opfyldelsen af de betingelser, som udtrykkeligt fremgår af disse bestemmelser, snarere den juridiske person, der ikke er etableret i Rumænien, jf. artikel 1, ret til tilbagebetaling af moms, uanset hvorledes de er gennemført i national ret?

⁽¹⁾ EFT L 331, s. 11.